

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פשי"ר 29867-05-15 ל נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

מספר בקשה: 7:

לפני כבוד השופטת עינת רביד

החייב ר ל

נגד

1. ס ל - הנושה
2. עו"ד יעקב זיסמן (מנהל מיוחד)
3. כונס הנכסים הרשמי

החלטה

1. לפני בקשת הנושה לקציבת מזונות 2 ילדיהם הקטינים של החייב, שהם ילדי החייב והנושה, בני 7 ו-12 וזאת על פי סעיף 128 לפקודת פשיטת הרגל.
2. צו כינוס ניתן לבקשת החייב ביום 1.7.15 והוא נדרש לשלם לקופת הכינוס סך של 400 ₪ לחודש. כנגד החייב הוגשו תביעות חוב על סך של כ- 2.7 מיליון ₪.
3. הנושה הגישה בקשה לקצוב לה מזונות הקטינים בסך של 4,500 ₪, סך של 2,250 ₪ עבור כל ילד, וזאת בהתאם להסכם גירושין בין הצדדים, אשר קיבל תוקף של פסק דין על ידי בית המשפט לענייני משפחה מיום 25.4.13.
4. לטענת הנושה היא עובדת כצלמת ומשתכרת סך של 5,000 ₪ לחודש בממוצע ונאלצת להשלים הכנסה על ידי עבודות ניקיון. לטענתה סך הוצאותיה

החודשיות מסתכמות בסך של 12,000-15,000 ₪ וכי ההוצאות כוללות כלכלה, מזון, נסיעות, חוגים, וטיפולים פרטיים, לרבות טיפול בהפרעות קשב וריכוז לבנה. עוד היא מציינת כי מצב חשבונה הקבוע בבנק הוא יתרת חובה העומדת על 15,000 ₪ - 19,000 ₪. עלות שכר הדירה שלה עומדת על הסך של 4,300 ₪ לחודש.

5. לא מצאתי כי החייב הגיב לבקשה אף כי זו נצפתה על ידי בא כוחו באמצעות נט המשפט כבר ביום 30.1.17.

6. המנהל המיוחד הביע עמדתו כי עיון בבקשת הנושה מעלה כי היא איננה ממצה את יכולת השתכרותה באופן מלא, וכי היא אינה מפרטת את כל הנתונים אודות הכנסותיה. כמו כן ציין כי פירוט הוצאותיה החודשיות הנטענות בסך של 12,000 ₪ - 14,000 ₪ משמעו כי היא אינה נוהגת בצמצום וראוי כי תצמצם הוצאותיה. עוד ציין כי יתרת החובה בחשבונה מצביעה על התנהלות כלכלית לא נכונה. עמדת המנהל המיוחד היא כי יש להורות על הפחתת סכום המזונות, שנפסקו על ידי בית המשפט למשפחה, לסך של 2,600 ₪. עוד עתר המנהל המיוחד להגדלת סכום התשלום החודשי. בקשה אשר תידון במסגרת החלטה נפרדת ולאחר קבלת תשובת המנהל המיוחד לאמור בתגובת החייב.

7. הכני"ר הגיש עמדתו ותמך בעמדת המנהל המיוחד לעניין קציבת המזונות לסך של 2,600 ₪ לחודש.

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 128 (א) לפקודת פשיטת הרגל קובע:

”ניתן צו כינוס, רשאי בית המשפט, לפי בקשתו של אדם שמגיעים לו מחייב על פי פסק דין מזונות שזמן פרעונם חל אחרי מתן צו הכינוס, להקציב לאותו אדם מזמן לזמן מתוך נכסי החייב או מתוך הכנסותיו סכומי כסף שימצא לנכון.”

9. בפש"ר 1831/00 פלונית ואח' נ' פלוני ואח' (29.6.04) כותבת כב' השופטת ו' אלשיך:

”סעיף 128 מהווה חלק ממערכת דינים מיוחדת, שעניינה התווית מעמד המיוחד של דמי המזונות מחד גיסא, ואיזון בינו לבין

צרכיהם של הנושים ה"חיצוניים", אשר הנאמן פועל בשמם, מאידך גיסא; הסעיף מהווה מעין פתרון זמני, המאפשר לבית המשפט לקצוב סכומים מהקופה באורח מיידי לטובת בן-משפחת החייב, במזונותיו הוא חב. זאת, כאשר יתרת ההגנה על נושא המזונות מושגת על-ידי מתן דין קדימה לחובות אלו, ועל-ידי ההוראה היחודית, המונעת את תחולת ההפטר על חוב המזונות, על כל המשתמע מכך.

למעשה, הקצבת סכום מזונות לפי סעיף 128 לפקודה מהווה סימום של הליך דו-שלבי; השלב הראשון מבוצע בבית המשפט לענייני משפחה, הקובע סכום מזונות (קבועים או זמניים), שעל החייב היה לשלמו במלואו לו היה סולבנטי. שלב זה מתמקד בצרכיו של בן-המשפחה הנזקק למזונות, והוא מוכרע לפי כל ההלכות הנהוגות בתחום דיני המזונות. בשלב זה, אין הנושים בפשיטת הרגל מהווים צד, בדרך-כלל, אף כי עשוי לחול הכלל הרגיל כי אם מונה לחייב נאמן, הרי שהוא בא בנעליו אף בעניין זה. כך או כך, קביעת דמי המזונות בשלב זה אינה מתחשבת בהכרח בנושי החייב, ובצורך לשלם לטובתם תשלום חודשי.

לצורך זה, האחרון, מיועד השלב השני, אשר מופקד בידי בית המשפט של פשיטת רגל; בשלב זה, נערך איזון בין הנזקק למזונות לבין נושיו האחרים של החייב, כאשר סכום המזונות שנקבע בשלב הראשון מהווה אך נקודת מוצא, ומתפקד כחיוב נוסף המוטל על החייב חדל-הפרעון (אשר מעצם מצבו אינו מסוגל, בדרך-כלל, לשלם את הסכום במלואו), אף כי אין מדובר בחוב בר-תביעה, ולא מוגשת בגינו תביעת חוב רגילה. מהותו של שלב זה, הינו פסיקת תשלום חודשי כולל שעל החייב להעביר, וחלוקתו בין הנזקק למזונות לבין הנושים האחרים.

צרכיו של נזקק המזונות (חשובים כאשר יהיו), בשלב זה, אינם מהווים עוד חזות הכל, ובית המשפט בוחן אף את צרכיהם של הנושים, כאשר מן הראוי ליתן את הדעת על מספרם, סוג נשייתם, מיהותם וסך כל חובותיו של החייב (שאינם נשוא חוב

מזונות), לעומת התשלום החודשי המקסימלי שניתן להשית עליו על-פי דין.

זאת ואף זאת; כאשר עוסקים אנו בבדיקת חיוב המזונות במסגרת איזון שנעשה על-ידי דיני חדלות הפרעון, חל הכלל הרגיל כי סמכותו של הנאמן (ובית המשפט של חדלות-פרעון, המפקח על מעשיו), להדרש במקרים מתאימים לבדיקה מדוקדקת של פסקי דין וחיובים שנקבעו כנגד החייב, והוא מוסמך, בעת הצורך, "להכנס ולהציף מאחורי הפרגוד" של פסק-הדין נשוא חוב המזונות; בעניין זה, אין להחלטת בית משפט למשפחה מותר כלשהו על-פני החלטות שיפוטיות של ערכאות אחרות, אשר מן המפורסמות הוא כי זכותו וחובתו של הנאמן לבדוקם."

10. בנוסף כבר נקבע כי בית המשפט של פשיטת הרגל "צריך למצוא את נקודת האיזון הראויה בין האינטרסים של הזכאי למזונות, של נושי החייב ושל החייב עצמו." (ע"א 8993/04 פלונית נ' פלוני, 10.9.07). עוד נקבע כי הסכום שנקצב למזונות על ידי בית משפט של פשיטת רגל יכול ויהיה נמוך משמעותית מן הסכום שנפסק בבית המשפט למשפחה נוכח האיזון הנדרש (רע"א 7210/09 פלוני נ' פלוני, 3.1.10) וכך ע"א 1831/00 פלונית נ' פלוני, 21.2.13).

ומן הכלל אל הפרט

11. לאחר שעיינתי בבקשת הנושה, בפירוט הכנסתה והוצאותיה; בהעדר תגובת החייב; ובהתחשב בעמדת המנהל המיוחד הנתמכת בעמדת הכנ"ר, נראה כי במקרה זה יש מקום לקבל את עמדת המנהל המיוחד ולקבוע כי קצבת המזונות תעמוד על הסך של 2,600 ₪ לחודש. איני מוצאת כי בנסיבות אלה יש מקום להיעתר לבקשת הנושה לקבלת סך של 4,500 ₪, שהוא מלוא הסכום שנפסק על ידי בית המשפט למשפחה.

12. קציבת המזונות מתחשבת באינטרס הקטינים וצרכיהם למול אינטרס הנושים בצירוף הכנסות החייב.

13. אומנם החייב לא הגיש תגובתו לבקשה לקציבת מזונות, אך מתגובתו לבקשה להגדלת צו התשלומים נטען כי הוא פוטר לאחרונה מעבודתו והקים עם בת זוגו עסק, אשר יכול ליצור קושי מסוים לעניין תשלום המזונות בייחוד שעה שלא ניתן לדעת מה הכנסותיו כעת.

14. כמו כן, ובהתאם לעמדת המנהל המיוחד הכנסות הנושה נראות על הצד הנמוך מאוד ואין בהן גם בנסיבות גידול הקטינים, כדי להוות מיצוי יכולת השתכרות. כאשר לכך יש להוסיף את העובדה כי המבקשת לא טרחה לפרט הכנסותיה הנוספות מעבודות ניקיון כנטען על ידה בבקשתה.

15. על כן ובאיזון שנדרש בין צרכי הזכאי למזונות לבין נושי החייב וכן צרכי החייב עצמו, אני מקבלת את עמדת המנהל המיוחד ועמדת הכנ"ר וקוצבת מזונות הקטינים על הסך של 1,300 ₪ לכל קטין לחודש, שהוא סכום מינימלי ההולם את מצבו של החייב כפושט רגל.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ז, 05
מרץ 2017, בהעדר הצדדים.